

Határozatok Tára

AZ IDEIGLENES INTÉZKEDÉSRŐL HATÁROZÓ BÍRÓ VÉGZÉSE

2014. február 4. *

„Ideiglenes intézkedés iránti eljárás — Közbeszerzési szerződés — Közbeszerzési eljárás —
Ajánlat elutasítása — Végrehajtás felfüggesztése iránti kérelem — »Fumus boni iuris«”

A T-644/13. R. sz. ügyben,

a **Serco Belgium SA** (székhelye: Brüsszel [Belgium]),

a **Bull SA** (székhelye: Brüsszel),

a **Unisys Belgium SA** (székhelye: Brüsszel)

(képviselik őket: V. Ost és M. Vanderstraeten ügyvédek)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik: S. Delaude, L. Cappelletti és F. Moro, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

egyrészt a DIGIT/R2/PO/2012/026 – ITIC-SM az Európai Bizottság integrált és konszolidált IT-desktop környezetéhez kapcsolódó IT-szolgáltatásmenedzsmentre vonatkozó nyílt ajánlati felhívás keretében a felperesek által létrehozott konzorcium által benyújtott ajánlatot elutasító és a szerződést egy másik konzorciumnak odaítélő, 2013. október 30-i európai bizottsági határozat végrehajtásának felfüggesztésére, másrészt annak elrendelésére, hogy a Bizottság tartózkodjon a szóban forgó keretszerződés megkötésétől, valamint e keretszerződés keretében egyedi szerződések megkötésétől, harmadrészt pedig egyéb megfelelő ideiglenes intézkedések elfogadására irányuló kérelem tárgyában,

AZ IDEIGLENES INTÉZKEDÉSRŐL HATÁROZÓ BÍRÓ,

a Törvényszék eljárási szabályzatának 106. cikke értelmében a Törvényszék elnökét helyettesítve,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Végzést

A jogvita háttere

- 1 A jelen eljárás DIGIT/R2/PO/2012/026 – ITIC-SM az Európai Bizottság integrált és konszolidált IT-desktop környezetéhez kapcsolódó IT-szolgáltatásmenedzsmentre vonatkozó nyílt ajánlati felhívással (a továbbiakban: ITIC-SM ajánlati felhívás) függ össze. Az ajánlattételhez szükséges dokumentáció összefoglalója szerint az ITIC-SM ajánlati felhívás célja egyetlen keretszerződés kötése arra irányulóan, hogy az Európai Bizottság ITIC-desktop környezetéhez biztosítsák a szükséges IT támogatási szolgáltatásokat. Az ajánlattételhez szükséges dokumentáció általános követelményeinek bevezetője szerint a keretszerződés arra szolgál, hogy (a keretszerződés kezdeti szakaszában teljesítendő) fő szolgáltatási elemekből és (a későbbi szakaszban teljesítendő) kiegészítő szolgáltatási elemekből álló, különféle IT támogatási szolgáltatási elemek vonatkozásában a Bizottsággal kötendő egyedi szerződésekhez vezessen.
- 2 A műszaki elbírálásra vonatkozó kérdőív (az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 2-4-0. szakasza) szerint az ajánlatok műszaki elbírálása az alábbi súlyozott szempontokon, valamint az összérték tekintetében, illetve a szempontok és alszempontok szintjén alkalmazandó minimumküszöbökön alapul:

Szempont	Maximális pontszám	Elérendő minimum
Kezelési szolgáltatások	200	120 (60%)
Fő szolgáltatási elemek	600	360 (60%)
Ügyfélszolgálati szolgáltatások	450	270 (60%)
Logisztikai szolgáltatások	150	90 (60%)
Opcionális szolgáltatási elemek	200	120 (60%)
„Háttéiroda” szolgáltatások	160	96 (60%)
Egyéb szolgáltatások	40	24 (60%)
Az eredmények összegzése	1000	700 (70%)

- 3 Ennek érdekében a műszaki elbírálásra vonatkozó kérdőív a 4.1.5. fejezetben többek között arra kérte az ajánlattétveket, hogy határozzák meg az egyes ügyfélszolgálati szolgáltatási elemekhez rendelkezésre

bocsátandó személyzet létszámát, figyelembe véve a releváns sztenderd szolgáltatási követelményeket és a sztenderd szolgáltatási szint változóit, amelyek az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 1-2-0. szakaszának 4.11. és 4.12. fejezete értelmében az egyes szolgáltatások paramétereinek átlagos vagy sztenderd értékeit és a minőségi minimális célkitűzéseket állapítják meg. Hasonlóképpen az a műszaki elbírálásra vonatkozó kérdőív 4.2.5. és 5.1.5. fejezete arra kérte fel ajánlattevőket, hogy határozzák meg az egyes logisztikai támogatási szolgáltatásokhoz, illetve „háttéiroda” szolgáltatásokhoz rendelkezésre bocsátandó személyzet létszámát. A fenti fejezetek értelmében a pénzügyi ajánlatnak – az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 5.5. fejezete szerint – a keretszerződés negyedik évében kiszorgálandó személyzet becsült számára, vagyis 30 000 felhasználóra tekintettel a szolgáltatási követelmény szerinti változók figyelembevételével kirendelt személyzet állandó létszámán kellett alapulnia.

- 4 A Serco Belgium SA, a Bull SA és a Unisys Belgium SA felperesek által feltett kérdésre adott válaszban a Bizottság 2013. május 7-én jelezte, hogy az ajánlattevőknek ki kell fejteniük az ajánlati felhívás szolgáltatási követelményei és szolgáltatási szint szerinti változói alapján nyújtandó szolgáltatások biztosításához szükséges személyzet (teljes munkaidő-egyenértékben megadott) létszámának meghatározásához alkalmazott általános megközelítést. A Bizottság válasza szerint a személyzet javasolt létszáma önmagában nem keletkeztet jogi kötelezettséget, a szolgáltatás biztosításához azonban elegendő kell hogy legyen, és mint ilyet értékelni fogják.
- 5 A felperesek konzorciuma, valamint egy másik konzorcium tett ajánlatot a Bizottság által meghatározott határidőn belül.
- 6 A 2013. október 31-i levelében a Bizottság arról tájékoztatta a felpereseket, hogy a műszaki elbírálás szakaszában az ajánlatuk az egyik szempont, valamint egyik alszempont tekintetében nem érte el a 60%-os minimumot, illetve az összérték tekintetében a 70%-t, ezért az ajánlat nem kerül tovább a pénzügyi elbírálás szakaszába. A Bizottság azonban közölte a felperesekkel, hogy a nyertes ajánlattevővel nem köti meg a szerződést a 10 naptári napos várakozási időszak elteltéig.
- 7 A felperesek nevében benyújtott kérelem alapján a Bizottság a 2013. november 6-i levelében mindkét ajánlat elbírálására vonatkozó további tájékoztatással szolgált, valamint rendelkezésre bocsátotta az egyes szempontokra adott pontszámokat feltüntető táblázatot.
- 8 A 2013. november 19-i levelében a Bizottság tájékoztatta a felpereseket, hogy az odaítélésről szóló határozatot 2013. október 30-án meghozta, és rendelkezésre bocsátotta a felperesek részvételével megtartott, 2013. november 8-i tájékoztató értekezletről szóló jelentést.
- 9 A felperesek által 2013. november 11-én, az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról szóló 966/2012/EU, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet alkalmazási szabályairól szóló, 2012. október 29-i 1268/2012/EU felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet (HL L 362., 1. o.) 171. cikke értelmében benyújtott kérelem alapján a Bizottság a 2013. november 28-i levelében közölte a felperesekkel az értékelő tisztviselő véleményét, aki a felperesek kérelmeinek vizsgálatát követően helybenhagyta az eredeti határozatát.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 10 A Törvényszék Hivatalához 2013. december 4-én benyújtott kérelemben a felperesek benyújtották – a felperesekkel a 2013. október 31-i levélben (a fenti 6. pont) közölt – a felperesek konzorciuma által benyújtott ajánlatot elutasító és a szerződést egy másik konzorciumnak odaítélő, 2013. október 30-i európai bizottsági határozat megsemmisítésére irányuló keresetet.

- 11 A Törvényszék Hivatalához 2012. december 4-én benyújtott külön beadványban a felperesek a jelen ideiglenes intézkedés iránti kérelmet terjesztették elő, amelyben lényegében azt kérik, hogy a Törvényszék elnöke:
- függessze fel a felperesek ajánlatát elutasító és a szerződést egy másik konzorciumnak odaítélő határozat (a továbbiakban: megtámadott határozat) végrehajtását addig, amíg a Törvényszék az alapügyben előterjesztett keresetet elbírálja;
 - kötelezze a Bizottságot arra, hogy ne kösse meg a keretszerződést, vagy ha a keretszerződést már megkötötte, ennek keretében ne kössön egyedi szerződéseket addig az időpontig, amíg a Törvényszék az alapügyben előterjesztett keresetet elbírálja;
 - rendeljen el bármely megfelelőnek ítélt ideiglenes intézkedést;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 12 A Törvényszék eljárási szabályzata 105. cikkének 2. §-a alapján az ideiglenes intézkedésről határozó bíró 2013. december 12-én meghozott végzésével a jelen eljárást lezáró végzés meghozataláig felfüggesztette a megtámadott határozat végrehajtását, és kötelezte a Bizottságot arra, hogy ne kösse meg a keretszerződést, vagy ha azt már megtette, az említett keretszerződést ne teljesítse a jelen eljárásban hozott jogerős végzésig.
- 13 A Bizottság az ideiglenes intézkedés iránti kérelemre tett, a Törvényszék Hivatalához 2014. január 6-án benyújtott észrevételeiben lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék elnöke:
- utasítsa el a kérelmet;
 - a költségekről egyelőre ne határozzon.
- 14 A felek 2014. január 20-án előterjesztették szóbeli észrevételeiket.

A jogkérdésről

- 15 Az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett EUMSZ 278. cikk és EUMSZ 279. cikk értelmében az ideiglenes intézkedésről határozó bíró, ha a körülmények alapján azt szükségesnek tartja, elrendelheti a Törvényszék előtt megtámadott jogi aktus végrehajtásának felfüggesztését, vagy bármely szükséges ideiglenes intézkedést elrendelhet.
- 16 Továbbá a Törvényszék eljárási szabályzata 104. cikkének 2. §-a akként rendelkezik, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelemben meg kell jelölni a jogvita tárgyát, a sürgősségre okot adó körülményeket, valamint azokat a ténybeli és jogi alapokat, amelyek valószínűsítik a kért ideiglenes intézkedés szükségességét. Ekképpen az ideiglenes intézkedésről határozó bíró csak akkor rendelheti el valamely jogi aktus végrehajtásának felfüggesztését és az ideiglenes intézkedéseket, ha azok szükségességét a ténybeli és jogi alapok első látásra valószínűsítik (*fumus boni iuris*), és azok olyan értelemben sürgősek, hogy a kérelmező érdekeiben bekövetkező súlyos és helyrehozhatatlan kár megakadályozásához kell elrendelni annak érdekében, hogy hatásukat az érdemi döntés előtt kifejtsék. Az ideiglenes intézkedésről határozó bíró adott esetben a fennálló érdekeket is mérlegeli. E feltételek konjunktívak, azaz az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet el kell utasítani, amennyiben valamelyik feltétel nem teljesül (a C-268/96. P. (R.) sz., SCK és FNK kontra Bizottság ügyben 1996. október 14-én hozott végzés [EBHT 1996., I-4971. o.] 30. pontja).

- 17 Ezen együttes vizsgálat során az ideiglenes intézkedésről határozó bíró széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, és a konkrét ügy sajátosságainak figyelembevételével szabadon határozza meg a különböző feltételek vizsgálatának módját és sorrendjét, mivel nincsen olyan uniós szabály, amely előre lefektetett vizsgálati módszert szabna meg az ideiglenes intézkedés szükségességének értékelésére (a Bíróság elnöke C-149/95. P. (R.) sz., Bizottság kontra Atlantic Container Line és társai ügyben 1995. július 19-én hozott végzésének [EBHT 1995., I-2165. o.] 23. pontja, és a Bíróság elnöke C-459/06. P. (R.) sz., Vischim kontra Bizottság ügyben 2007. április 3-án hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 25. pontja).
- 18 Ennek keretében figyelembe kell venni az ideiglenes intézkedés elrendelésére irányuló eljárásoknak a közbeszerzési eljárásokban betöltött különleges szerepét. Éppen ezért tekintettel kell lenni az európai uniós jogalkotó által létrehozott, a tagállami ajánlatkérők közbeszerzési eljárásaira alkalmazandó jogszabályi keretre is. Így különösen – amint azt az 1268/2012 rendelet (40) preambulumbekszede megállapítja – a közbeszerzés alapvető szabályai az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelven (HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 132. o.) alapulnak.
- 19 Továbbá, amint azt az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv (HL 1989. L 395., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 246. o.) első, második és harmadik preambulumbekszede kimondja, az ilyen jogszabályok hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében a jogalkotó szükségesnek tartotta olyan eljárási követelmények felállítását, amelyek lehetővé teszik a gyors jogorvoslatot még akkor, amikor a jogsértések valóban orvosolhatók. A közbeszerzési szerződések odaítélésére vonatkozó eljárások rövid időtartamára tekintettel a jogalkotó úgy találta megfelelőnek, ha a 89/665 irányelv 2. cikkének (1) bekezdésében a tagállamokon belüli közbeszerzési eljárások tekintetében – bármiféle előzetes intézkedés meghozatalától függetlenül – lehetővé teszi az ideiglenes intézkedéseket (a C-236/95. sz., Bizottság kontra Görögország ügyben 1996. szeptember 19-én hozott ítélet [EBHT 1996., I-4459. o.] 11. pontja és Léger főtanácsnok ugyanezen ügyre vonatkozó indítványának 15. pontja).
- 20 Ezenkívül, amint az a 89/665 irányelv második, harmadik és ötödik preambulumbekszedéből és a 2. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, a közbeszerzések sajátos összefüggésében az ideiglenes intézkedések nem csupán az odaítélési eljárás felfüggesztésének eszközeként szolgálnak, hanem egyaránt az olyan nyilvánvaló jogsértés orvoslásának eszközeként is, amely egyébként az alapeljárás keretében tartozna.
- 21 Bár ezek a megfontolások nem kérdőjelezhetik meg az eljárási szabályzat 104. cikke 1. §-ának alkalmazását, amely az EUMSZ 278. cikket és az EUMSZ 279. cikket érvényesíti, és amely azt feltételezi, hogy az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet megelőzően alapeljárást indítsanak, figyelembevételüket az indokolja, hogy – a nemzeti szinthez hasonlóan – az eljárási szabályzat III. címe szerinti ideiglenes intézkedések célja a közbeszerzési eljárások keretében a hatékony bírói jogvédelemnek az uniós intézményekre és testületekre vonatkozó, lényegében a 2004/18 irányelven alapuló közbeszerzési jogszabályok alkalmazása keretében való biztosítása (lásd a fenti 18. pontot).
- 22 Ennek megfelelően, bár az ideiglenes intézkedések elrendelése iránti eljárásokban az ideiglenes intézkedésekről határozó bíró főszabály szerint nem köteles olyan részletes vizsgálatot lefolytatni, mint az alapeljárással kapcsolatban, ez nem értelmezhető úgy, hogy a részletes vizsgálat egyértelműen tilos (a Bíróság elnökének a fenti 17. pontban hivatkozott Vischim kontra Bizottság ügyben hozott végzésének 50. pontja).

- 23 Így a jelen ügyben először is azt kell megvizsgálni, hogy a felperesek előterjesztései abban az értelemben megalapozzák-e a *fumus boni iurist*, hogy – a többi fél észrevételeit figyelembe véve – azt a komoly benyomást keltik, hogy a megtámadott határozat jogilag téves. Amennyiben ez a követelmény teljesül, akkor a fenti 18–21. pontban kifejtett okokból ez a sürgősség vizsgálata során is figyelembe vehető (lásd e tekintetben a Bíróság elnöke C-445/00. R. sz., Ausztria kontra Tanács ügyben 2001. február 23-án hozott végzésének [EBHT 2001., I-1461. o.] 100. és 110. pontját).
- 24 A felperesek négy jogalapra hivatkoznak, amelyek véleményük szerint valószínűsítik a megtámadott határozat érvénytelenségét.
- 25 Először is azt állítják, hogy az ajánlatoknak az ügyfélszolgálat, a logisztikai támogatás és a „háttéiroda” személyzet létszámára vonatkozó megközelítés szempontjából történő elbírálása (lásd a fenti 3. pontot) tévesen az ajánlattevők kötelező erővel nem rendelkező nyilatkozatain alapult.
- 26 Másodszor azt állítják, hogy a személyzet létszámára vonatkozó, fent említett alszempontok természetüknél fogva kiválasztási szempontok, éppen ezért nem értékelhetők az odaítélés keretében, hanem csupán a kiválasztás keretében.
- 27 Harmadszor azt állítják, hogy a Bizottság nem határozta meg pontosan azt, hogy az ajánlatnak a fent említett alszemponttal kapcsolatos részét miként fogja elbírálni, ami így előreláthatatlan eredményhez vezetett.
- 28 Negyedszer azt állítják, hogy amennyiben a Bizottságnak kétségei támadtak afelől, hogy a felperesek konzorciuma képes lesz-e az ajánlattételhez szükséges dokumentációnak megfelelően teljesíteni, felvilágosítást kellett volna kérnie, mielőtt elutasította a felperesek ajánlatát, amely lényegesen olcsóbb volt, mint a nyertes konzorcium által tett ajánlat.
- 29 A fenti állítások jellegére tekintettel a *fumus boni iuris* fennállásának megállapítása érdekében először is a második joglapot kell megvizsgálni (lásd a fenti 26. pontot), ezt követően pedig az első, a harmadik és a negyedik joglapot.
- 30 Ami a fenti 25. pontban hivatkozott szempont jellegét illeti, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint bár egyrészt az ajánlattevők alkalmasságának az 1268/2012 rendelet 146–148. cikke szerinti kiválasztási szempontok alapján történő vizsgálata, másrészt pedig a szerződésnek az említett rendelet 149. cikke szerinti odaítélési szempontok alapján történő odaítélése történhet egyidejűleg, az eljárás e két szakasza elkülönül egymástól, és különböző szabályok vonatkoznak rájuk. Ebből következik, hogy az ajánlatkérő által az odaítélés szakaszában a gazdaságilag legelőnyösebb ajánlat kiválasztása érdekében lefolytatott vizsgálat magának az ajánlatnak a minőségére kell, hogy vonatkozzon, nem pedig az ajánlattevőknek a szóban forgó szerződés teljesítésére vonatkozó képességük értékelésével kapcsolatos olyan kiválasztási szempontokra, mint például az ajánlattevő azon képességének értékelésére vonatkozó szempont, hogy a saját forrásaiból az ajánlatkérő rendelkezésére tud-e egy csapatot bocsátani (lásd ebben a vonatkozásban a T-447/10. sz., Európai Bizottság kontra Európai Bíróság ügyben 2012. október 17-én hozott ítéletének 34–39. és 41. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 31 Mindazonáltal, amint azt a Bizottság állítja, úgy tűnik, hogy a műszaki elbírálásra vonatkozó kérdőív 4. és 5. fejezete értelmében (lásd a fenti 3. pontot) az ajánlattevők által nyújtandó információk nem a szerződés teljesítéséhez – a szakértelem és a létszám szempontjából – megfelelő személyzet biztosítására való általános képességük megállapítására szolgált, hanem az ajánlattételhez szükséges dokumentációban meghatározott szolgáltatások nyújtására tekintettel az ajánlattevők által kialakított személyzeti létszámra vonatkozó konkrét megközelítések értékelésére.
- 32 Ez a megkülönböztetés még egyértelműbben jelenik meg az említett odaítélési szempontok szerint szolgáltatott személyzeti információk jellegének a műszaki kiválasztási kérdőív értelmében szolgáltatott személyzeti információk jellegével való összehasonlításakor. Az utóbbi azt kívánja meg, hogy az

ajánlattevők meghatározzák az éves összmunkaerőt profil szerinti bontásban, és általános minimumküszöböt határoz meg, a szóban forgó keretszerződésre vonatkozó személyzeti létszámmra vonatkozó megközelítésükkel kapcsolatban állónak tűnő követelmények nélkül.

- 33 A felperesek, amikor felkérték őket arra, hogy ismertessék a Bizottság ezzel kapcsolatos észrevételeire vonatkozó megjegyzéseiket, nem próbálták azokat megcáfolni, csak szóban előadták, hogy a jelen jogalap az első jogalapjukhoz képest csupán másodlagos jelleggel bír.
- 34 E körülmények között a felperesek által hivatkozott második jogalap nem alapozza meg a *fumus boni iurist*.
- 35 Az első jogalapot illetően (lásd a fenti 25. pontot) úgy tűnik, hogy a felperesek érvei téves előfeltevésen nyugszanak.
- 36 Amint az a kereset 49. pontjából kitűnik, a felperesek különösen a Bizottságnak a három személyzeti alszempontra vonatkozó értékelését vitatják. Ezek az ügyfélszolgálat, a logisztikai támogatás, illetve a „háttéiroda” támogatás személyzeti létszámára vonatkoznak (lásd a fenti 3. pontot).
- 37 A felperesek érvelése szerint az ajánlatokban e fejezetek értelmében meghatározott személyzeti létszám nem keletkeztet szerződéses kötelezettséget a nyertes ajánlattevő által biztosítandó személyzet pontos létszámára vonatkozóan. A nyertes ajánlattevőt és jövőbeni szerződést kötő felet sokkal inkább a szolgáltatási szintre vonatkozó megállapodásban meghatározott szolgáltatási minőségre vonatkozó teljesítési mutatók kötik. Amennyiben a nyertes ajánlattevő a releváns mutatóknak megfelelően képes teljesíteni a műszaki elbírálásra vonatkozó kérdőívben meghatározottnál kisebb létszámú személyzet rendelkezésre bocsátása mellett, a létszámfelesleg leépítésére irányuló döntése nem minősül szerződéses kötelezettségei megszegésének, és nem ad okot a kikötött ár felülvizsgálatára. A műszaki elbírálásra vonatkozó kérdőívben meghatározott személyzeti létszám ugyanis a rögzített ajánlati ár kiszámításának alapjaként szolgál. Ezzel szemben, ha az ajánlattevő által javasolt személyzeti létszám elégtelennek bizonyul, a Bizottság szerződésben kikötött átalány-kártérítést követelhet annak érdekében, hogy a szerződő fél a minőségre vonatkozó kötelezettségeinek megfeleljen. Ilyen körülmények között a felperesek szerint elfogadhatatlan az, ha az ajánlatkérő az ajánlat személyzetre vonatkozó részére csupán azért ad alacsony pontszámot, mert egy versengő ajánlat sokkal magasabb személyzeti létszámot határoz meg, amely ezt követően – amennyiben szükségtelennek bizonyul – visszavonható.
- 38 A felperesek valóban helyesen állapítják meg, hogy – mindamellett, hogy a személyzeti létszámmra vonatkozó megállapítások nem keletkeztetnek szerződéses kötelezettséget – csupán az a tény, hogy egy versengő ajánlat a személyzet nagyobb létszámához vezető módszert javasol, nem biztosít az ajánlatkérőnek érvényes jogalapot arra, hogy kevesebb pontszámot adjon annak az ajánlatnak, amely kisebb létszámú személyzetet javasolt. Amennyiben ugyanis ez elfogadható lenne, ez az ajánlattevőt közvetett módon arra ösztönözné, hogy a személyzeti létszám megállapításának olyan módszerét javasolja, amely a személyzet kiemelkedően magas létszámához vezet, reménykedve abban, hogy a versenytársak ezt nem teszik meg, ezáltal jelentősen emelve annak esélyét, hogy a versenytársak nem kerülnek be a pénzügyi elbírálás szakaszába, ugyanakkor tudva, hogy amennyiben a szerződést neki ítélik oda, vissza tudja vonni a felesleges személyzetet, anélkül hogy az befolyásolná a kikötött szerződéses árat.
- 39 Mindazonáltal a benyújtott bizonyítékokból az derül ki, hogy a felperesek által kifogásolt alacsony pontszám nem az általuk javasolt személyzeti létszám és a versengő ajánlatban javasolt személyzeti létszám egyszerű összehasonlításának eredménye. Inkább úgy tűnik, hogy az említett pontszámok a Bizottság azon megállapításán alapulnak, hogy az ajánlattételhez szükséges dokumentáció tárgyát képező szolgáltatások szempontjából a felperesek személyzeti létszámmra vonatkozó megközelítése objektíve alkalmatlan.

- 40 Pontosabban, amint az ajánlattételhez szükséges dokumentáció 1-5-0. szakaszának „A személyzeti létszám meghatározásának módszere – Pénzügyi szempontok” című 2. fejezetéből kitűnik, az ajánlattevők által a szolgáltatási követelménynek és a szolgáltatási szint szerinti változóknak megfelelő teljesítéshez szükséges személyzeti létszám meghatározásához javasolt módszer mind az eredetileg meghatározott szolgáltatási elemekre és tényezőkre vonatkozó pénzügyi ajánlat kiszámítására, mind a további szolgáltatási elemek és tényezők költségének, mind pedig a fenti változók bármiféle változása esetén bekövetkező költségek kiszámítására alkalmazandó. Sőt, mivel a szóban forgó módszernek – a teljesítés negyedik évében – 30 000 fős bizottsági személyzettel számoló „alapforgatókönyvnek” kell megfelelnie, a személyzeti létszám ezen szintjén bármiféle kérelem feltételezhető szolgáltatási költsége meg kell hogy egyezzen az ajánlatban javasolt költségekkel.
- 41 Az ajánlattételhez szükséges dokumentáció e rendelkezései azt sugallják, hogy – amint a Bizottság a közbeszerzési eljárásban megjegyezte (lásd a fenti 4. pontot) – a javasolt személyzeti létszám önmagában abban az értelemben nem bír kötelező erővel, hogy a szerződés teljesítése során kiderülhet, hogy több vagy éppen kevesebb személyzetre van szükség a minőségi kötelezettségeknek való megfeleléshez, és hogy a szerződő félnek végeredményben e kötelezettségeknek kell eleget tennie. Ezenkívül úgy tűnik, hogy a személyzeti létszámmal kapcsolatos megközelítés igenis köti a szerződő felet abban az értelemben, hogy amennyiben az „alapforgatókönyv” megvalósul, a szerződő fél köteles az ajánlatban meghatározott személyzeti létszámot „felajánlani” (lásd még az ajánlattételhez szükséges dokumentáció „A szolgáltatásmenedzsmenttel szembeni követelmények” című 1-1-0. szakaszának bevezetőjét). Ez a kötelezettség azonban úgy tűnik, hogy nem befolyásolja a személyzeti létszám leépítésének lehetőségét, amennyiben a szerződés teljesítése során kiderül, hogy a létszám túlzott.
- 42 Ráadásul, ellentétben azzal, amit a Bizottság a szóbeli érveiben előadott, az ajánlattételhez szükséges dokumentáció „Általános követelmények” című 1-0-0. fejezetének 2.3.2. szakasza úgy tűnik, hogy csak arra az esetre vonatkozik, ha valamely szolgáltatási elem jellemzői vagy működési feltételei a szokásos menettől eltérően változnak meg, és a szerződés módosítását teszik szükségessé, vagy ha az új szolgáltatási elemmel bővül. Ez a fejezet csupán azt mondja ki, hogy ilyen helyzetekben a Bizottságnak aktualizálásra vonatkozó kérelmet kell benyújtania kiegészítő előírásokkal. Továbbá a Bizottság nem fejtette ki kellőképpen, hogy ez a rendelkezés miért jogosítja fel arra, hogy a javasolt személyzet létszámfeleslege esetén megnövelje a szolgáltatási szintekre vonatkozó követelményeket, fenntartva ugyan a létszámfelesleget azon többletköltségek nélkül, amelyeket akár egy további szolgáltatási tényezőre vagy elemre vonatkozó, vagy a szolgáltatási követelményben, illetve a szolgáltatási szint szerinti változókban való változást tükröző új szolgáltatás iránti kérelem eredményezne.
- 43 Mindazonáltal az ajánlattételhez szükséges dokumentáció Bizottság általi értelmezésével kapcsolatos kétségek ellenére a felperesek és a Bizottság közötti levélváltásból kitűnik (lásd a fenti 7–9. pontot), hogy a személyzeti létszámmal kapcsolatos különböző megközelítéseknek tulajdonított alacsony pontszámok valóban azokból a tényezőkből fakadtak, amelyeket a Bizottság a felperesek ajánlatában objektív elégtelenségnek minősített.
- 44 Különösen az ügyfélszolgálati szolgáltatások tekintetében a Bizottság a 2013. november 6-i levelében azt állapította meg, hogy a személyzeti létszám egyetlen szolgáltatási elem kivételével nem elegendő a szolgáltatás elvárt szintjének biztosításához. A Bizottság továbbá rámutatott, hogy a 33,37 teljes munkaidő-egyenértékben meghatározott személyzeti szint több mint 30 közelségi gócpontra leosztva egyértelműen elégtelen az előírt feladatok teljesítéséhez. A Bizottság szerint ugyanez igaz a szakértői csoportok által biztosított szolgáltatások teljesítésére felajánlott 1,8 teljes munkaidő-egyenértékre. Ugyanebben a levélben a Bizottság kifogásolta a logisztikai támogatási szolgáltatások tekintetében javasolt teljes munkaidő-egyenértéket, valamint a nem egyértelmű módszert és a „háttéiroda” szolgáltatások tekintetében javasolt teljes munkaidő-egyenértéket.
- 45 Ezeket a kifogásokat a 2013. november 8-án tartott tájékoztató értekezleten – az arról szóló, a felpereseknek 2013. november 19-én továbbított jegyzőkönyv szerint – megismételte, és úgy tűnik, példákkal is alátámasztotta.

- 46 Végül a 2013. november 28-i levelében a Bizottság rámutatott, hogy a felperesek ajánlata azon a feltételezésen alapul, hogy az 1000 felhasználónkénti 1,1 közelségi gócpont csökkenthető. Ez a feltételezés azonban nem helytálló. Éppen ezért a 33,37 teljes munkaidő-egyenérték 33 közelségi gócpontra leosztva a 30 000 felhasználót érintő „alapforgatókönyv” esetén, tekintettel a közelségi gócpontokon kiemelt szolgáltatásokat nyújtó teljes munkaidő-egyenérték magas számára, azt eredményezi, hogy minden egyes fennmaradó közelségi gócpontra átlagban kevesebb mint egy teljes munkaidő-egyenérték marad. Ezenkívül a Bizottság, miután felsorolta a szakértői csoportok által megvalósítandó legfontosabb feladatokat, megismételte, hogy a szakértői csoportok esetében az 1,84 teljes munkaidő-egyenérték valószínűtlen adat. Csupán az összehasonlítás kedvéért utalt a Bizottság a szakértői csoportok esetében a versengő konzorcium által meghatározott 20,85 teljes munkaidő-egyenértékre.
- 47 A Bizottságnak a közelségi gócpontok számára vonatkozó érvei megalapozottnak tűnnek. Az ajánlattételhez szükséges dokumentáció „Az ügyfélszolgálati szolgáltatásra vonatkozó követelmények” című 1-2-0. szakasza 4.11. fejezetének 5. pontja szerint a közelségi gócpontok sztenderd száma 1000 felhasználónként 1,1, ami a 30 000 felhasználót érintő „alapforgatókönyv” esetén 33 közelségi gócpontnak felel meg. A Bizottságnak e paraméter állandó és át nem alakítható jellegére vonatkozó megállapításait egyébiránt a felperesek nem vitatják. Miután felhívták őket annak tisztázására, hogy az ajánlatuk valóban az 1000 felhasználónként kevesebb mint 1,1 közelségi gócpont előfeltételén alapul-e, a felperesek kifejtették, hogy ez nem így van, ezen állításuk alátámasztására azonban az ajánlatuk egyetlen részére, de más tényezőkre sem hivatkoztak.
- 48 E körülmények között a felperesek azon álláspontja, amely szerint a megtámadott határozat jogi hibákat tartalmaz, mivel kizárólag a személyzetre vonatkozó, nem kötelező erejű nyilatkozatok összehasonlító elemzésén alapul, nem tűnik megalapozottnak. Következésképpen a felperesek által a keresetük 37. pontjában állítottakkal ellentétben a Törvényszéknek valóban mérlegelnie kell, hogy a Bizottság tévesen állapította-e meg, hogy a felperesek ajánlatában javasolt személyzeti létszámok elégtelenek voltak, és hogy az e megállapítást alátámasztó indokok helyesek voltak-e. A felperesek azonban, amint az a keresetük 37. pontjából kiderül, nem terjesztettek elő ilyen kifogást.
- 49 Végül ebben az összefüggésben meg kell vizsgálni a felpereseknek a keresetük 80. pontjában kifejtett azon állítását, amely szerint a Bizottság félreértette a személyzeti létszámra vonatkozó megközelítésük alapelvét, amely valójában abban állt, hogy a működtetés első évében vagy első két évében nagyobb személyzeti létszámot bocsát rendelkezésre, amelyet a hatékonyság – innovatív konszolidációs megközelítésnek köszönhető – jelentős növekedését követően a harmadik és negyedik évben lényegesen csökkent. Amennyiben ez a megállapítás úgy érthető, hogy kétségbe vonja a fenti 44–46. pontban megállapítottakat, el kell utasítani. Különösen, bár nem zárható ki, hogy az első években az innovatív konszolidációs törekvések azt eredményezhetik, hogy az azt követő években kisebb létszámú személyzet lát el több felhasználót, és ezáltal megkérdőjelezheti azon modell helyességét, amely szerint az ajánlattevők csupán a negyedik évre nézve kötelesek megadni a személyzeti létszámot, amelynek alapján automatikusan számolják ki az első, második és harmadik évekre nézve a létszámot a kevesebb felhasználó arányában, a felperesek nem szolgáltatottak bizonyítékot arra, hogy az ajánlatukban valóban az ajánlattételhez szükséges dokumentációnak megfelelő, ezenfelül pedig átlátható, logikus, koherens, ellenőrizhető, hiánytalan és gyakorlati módszereket javasoltak („A személyzeti létszám meghatározásának módszere – Pénzügyi szempontok” című 1-5-0. szakasz 2.2. fejezete). Az egyetlen hatékonyságot előmozdító tényező, amelyre a felperesek a szóban kifejtett álláspontjukban hivatkoztak, az volt, hogy olyan rendszert javasoltak, amelyben a felhasználók az IT-berendezéseket más telekommunikációs eszközök alkalmazása helyett online platformon igényelhetik. Amennyire azonban az ilyen érvelés mérlegelhető az azt alátámasztó konkrét bizonyítékok hiányában, úgy tűnik, hogy bár ezek az intézkedések előmozdíthatják a szolgáltatást igénybe vevők hatékony időbeosztását, további bizonyítékok hiányában nem tűnnek úgy, hogy értékelhető mértékben befolyásolják az ajánlattevő személyzetének hatékonyságát, nem utolsósorban azért, mert a kért berendezés rendelkezésre bocsátására irányuló feladatuk tekintetében semmiféle különös innovációra nem hivatkoztak.

- 50 Következésképpen az első jogalap sem alapozza meg a *fumus boni iurist*.
- 51 A harmadik jogalapot illetően (lásd a fenti 27. pontot) elegendő azt kiemelni, hogy a felperesek állításaival ellentétben nem tűnik úgy, hogy a Bizottság a személyzeti létszámra vonatkozó megközelítésüket csupán az alapján értékelte, hogy nem sikerült kitalálniuk a Bizottság által elképzelt optimális személyzeti létszámot. Az első jogalap elemzéséből inkább az tűnik ki, hogy a Bizottság a mérlegelésében annak értékelésére összpontosított, hogy a felperesek személyzeti létszámra vonatkozó megközelítése objektíve megfelelt-e az ajánlattételhez szükséges dokumentációban meghatározott követelményeknek. E tekintetben „A személyzeti létszám meghatározásának módszere – Pénzügyi szempontok” című 1-5-0. szakasz 2.2. fejezetében a „teljes munkaidő-egyenérték optimális számára” történő hivatkozás egyértelműen arra szolgál, hogy meghatározza az ajánlattevő által javasolandó módszer körvonalait, hiszen e módszer értékelése az ugyanezen fejezetben meghatározott szempontok alapján történik. Ennélfogva a felperesek az ajánlattételhez szükséges dokumentáció vagy a Bizottsággal azt követően folytatott levélváltás egyetlen olyan elemére sem tudtak rámutatni, amely alátámasztaná azt az állításukat, hogy az ajánlatuk elbírálása csupán azon alapult, hogy állítólag nem tudták megtippleni a Bizottság által elképzelt optimális személyzeti létszámot.
- 52 A harmadik jogalap sem alapozza meg tehát a *fumus boni iurist*.
- 53 Ami a negyedik jogalapot illeti (lásd a fenti 28. pontot), a felperesek a kirívóan alacsony árajánlatok esetével igyekeznek párhuzamot vonni. A felperesek különösen azt állítják, hogy az ajánlatuk elutasítását alátámasztó okok azokhoz hasonlóak, amelyek alapján a kirívóan alacsony árajánlatokat el lehet utasítani. Ebből tehát az következne, hogy a Bizottságnak az ajánlatuk elutasítása előtt felvilágosítást kellett volna kérnie annak releváns alkotóelemeiről, és ezeket az elemeket meg kellett volna vizsgálnia, figyelembe véve az 1268/2012 rendelet 151. cikkének megfelelően szolgáltatott magyarázatokat.
- 54 Az ilyen elemzés azonban hibás előfeltételezésből indul ki.
- 55 Különösen, a kereset 77. pontjában kifejtettek szerint, az olyan árajánlat, amely kirívóan alacsonynak tűnik, azt a gyanút kelti, hogy az ajánlattevő nem fog tudni az ajánlatnak megfelelően teljesíteni. Ez például abból eredhet, hogy az ajánlott ár túl alacsonynak tűnik, vagy hogy a javasolt műszaki megoldások meghaladják az ajánlattevő képességeit. Mindazonáltal e körülmények alapvető jellemzője az, hogy bár az ajánlatkérő szerint az ajánlatban foglalt szempontok megfelelnek az ajánlati felhívásban meghatározott szempontoknak, a hatóság gyanúja az értékelés más részével kapcsolatban merül fel, mégpedig hogy az ajánlattevő képes lesz-e az adott sajátos feltételeknek megfelelő módon teljesíteni. Ez a kétség ugyanakkor elkülönül az ajánlattevő általános alkalmasságának elbírálásától, amelyet a kiválasztás szakaszában kell elvégezni.
- 56 Amint az azonban az első jogalap elemzéséből kitűnik, a jelen ügyben a Bizottság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az ajánlott feltételek az ügyfélszolgálat, a logisztikai támogatás és a „háttéiroda” szolgáltatások személyzeti létszámára vonatkozó megközelítés tekintetében elfogadhatatlanok, mivel nem felelnek meg a releváns módszerek értékeléséhez alapul vett műszaki szempontoknak. A jelen ügyet tehát nem lehet párhuzamba állítani a kirívóan alacsony árajánlatok esetével.
- 57 Következésképpen a negyedik jogalap sem alapozza meg tehát a *fumus boni iurist*.
- 58 A felperesek által felhozott jogalapok elemzéséből az is következik, hogy nem tűnik úgy, hogy jogi hibát tartalmaznának a szóban forgó, az ajánlattételhez szükséges dokumentációban meghatározott szempontok.
- 59 Ennélfogva, mivel a *fumus boni iuris* nem megalapozott, a jelen kérelmet el kell utasítani, anélkül hogy a sürgősség vagy az érdekek kiegyenlítésének kérdésével foglalkozni kellene.

A fenti indokok alapján

AZ IDEIGLENES INTÉZKEDÉSRŐL HATÁROZÓ BÍRÓ

a következőképpen határozott:

- 1) Az ideiglenes intézkedés iránti kérelmet elutasítja.**
- 2) A költségekről jelenleg nem határoz.**

Luxembourg, 2014. február 4.

E. Coulon
hivatalvezető

N. Forwood
az ideiglenes intézkedésről
határozó bíró